

20317-

உ

கடவுளுக்குணை

மாறன் பொறையனார்

அருளிச்செய்த

ஐந் தி வண யை ம் ப து

மூல மும் உ ரையு ம் .

சேதுகம்ஸ்தான வித்துவானும்,

செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியருமாகிய

ரா. இராகவையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டன.

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்-க.

இரண்டாம் பதிப்பு.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை.

1912.

[இதன் விலை அனை-3]

உ

கடவுள்துணை

மாறன் பொறையனார்

அருளிச்செய்த

ஐ ந் தி வண யை ம் ப து

மு ல மு ம் உ ரையு ம் .

சேதுசம்ஸ்தான வித்துவானார்,

செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியருமாகிய

ரா. இராகவையங்காரரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டன.

செந்தமிழ்ப் பிரகரம்-க.

இரண்டாம் பதிப்பு.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை.

1912.

[இதன் விலை அணை-3]

ஸ்ரீ:
கடவுள்துணை.

முகவுரை.

ஐந்திணையெம்பது என்பது கடைச்சங்கம் மருவிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன;—
1-நாலடி, 2-நான்மணிக்ாடிகை, 3-இனியது நர்ப்பது, 4-இன்னொருந்
து, 5-களவழிநர்ப்பது, 6-கார்நர்ப்பது, 7-ஐந்திணையெம்பது,
8-ஐந்திணையெழுபது, 9-திணைமொழியைம்பது, 10-திணைமலை
நூற்றைம்பது, 11-க-கிருக்குறள், 12-திரிகடுகம், 13-ஆசாரக்கோவை,
14-சுபழமொழி, 15-சிறுபஞ்சமூலம், 16-முதுமொழிக்காஞ்சி, 17-
ஏலாதி, 18-அகநிலை என இவை; இதிலே,

*“நாலடி நான்மணி நானற்பதைத்திணைமுப்
பால்ககைக் கோவை பழமொழி—மாமூல
மெய்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைநிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு”

என்னும் வெண்பாவிறு லறி
ந்துகொள்க. நானற்பதைத்திணை என்புழி நானற்பது, நான்திணை
எனவுரைக்க. கீழ்க்கணக்கு, நாலடி.....மெய்நிலைய காஞ்சியோடு
ஏலாதி கைநிலையவாம் என்ப; என்க. கணக்கு-மேற்கணக்கு, கீழ்க்
கணக்கு என இருவகைப்படும். ஐம்பது முதல் ஐந்துநிறுதியாக
ஐவகைப்பாவானும் வருவது மேற்கணக்கெனப்படும், அவ்வகை
யெண்ணில் அறம்பொருளின் பங்களைப்பற்றி வெண்பா ஒன்றானே
வருவது கீழ்க்கணக்கெனப்படும். இவற்றிற்கிலக்கணம்;—

“மேல்கீழ்க் கணக்கென விருவகைக் கணக்கே”

* இவ்வெண்பா, “நாலடி நான்மணி நானற்பதைத்திணைமுப், பால்
கோவை பழமொழி—மாமூல, மின்னிலைய காஞ்சியுடனேலாதி யென்
, நன்னிலைய தாகுங் கணக்கு” என ஆழ்வார்திருநகரியிற் கிடைத்த
முயதோர் திருக்குறளுரை யேட்டுமுகத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்பா
து ஐந்திணையென்பது ஐந்து திணை நூல்கள் என்க; அவை ஐந்திணை
யென்பது முதலிய நான்கும், கைநிலையும் ஆம்.

“மேற்கணக் கெனவுங் கீழ்க்கணக் கெனவும்
பாற்படும் வகையாற் பகர்த்தனர் கொளலே”

“அகவலுங் கலிப்பா வும்பரி பாடலும்
பதிற்றைந் தாதி பதிற்றைம்ப னீரு
மிகுத்துடன் ரெகுப்பது மேற்கணக் கெனவும்
வெள்ளைத் தொகையு மவ்வகை யெண்பெறி
னென்னு னீழ்க்கணக் கெனவுங் கொளலே”

“ஐம்பது முதலா வைந்து நீரு
வைவகைப் பாவும் பொருணெறி மாபிற்
ரெகுக்கப் படுவது மேற்கணக் காகும்”

“அடிநிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
அறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி அவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்”

எனவரும் பண்ணுபாட்டியார் கீழ்க்கணக் கெனவுங் கீழ்க்கணக் கெனவும் என்ற பொருளையுடைய அகவலும் ஐம்பது முதலுமொழிக் காஞ்சியில் “அர்கலி யுலகந்த மந்தத் தெல்லா-மோதலிற் சிறத்தன் ரெழுக்க முடைமை” என எண்ணெசுத்துறை வந்தவாற்றானறிக, மேற்கணக்கிற்கே “ஐம்பது முதலா வைந்து நீரு” எனவும் “பதிற் றைந்தாதி பதிற்றைம்ப னீரு” எனவும் சிறுமைக்கும் பெருமைக்கும் எண்வரையவாக நிக், கீழ்க்கணக்கிற்கு “அவ்வகை யெண்பெறின்” எனவும் “அடிநிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி” எனவும் ஒதினமை யாற் கீழ்க்கணக்குச் சிறுபான்மை ஐம்பதிற்றுகுறைந்தும் ஐந்துற்றின் மிக்கும் வருமெனக்கொள்க. இனியது, இன்னு, களவழி, காரநான் கும் ஐம்பதிற் குறைந்தவந்தன, முப்பால் ஐந்துற்றின் மிக்கு வந் தது. இக்கீழ்க்கணக்கு தூல்களையே நாயபனாவல் என்னும் பெய ராற் கூறுவர் எனவும், இவை அறம்பொருளின் பமென்னு மூன்றற்கு மிலக்கணஞ்சொல்லுவ எனவும், வேறிடையிடை அவையன்றியுந் தாயுச் செல்வதுமுண்டெனவும், இச்செய்யுட்கள் அடிநிமிரது இரண்டடிமுதல் அறடியிறதியாகவருவன எனவும், அவை எழுத்தி னுண்கள் மகாட்டாது சில எழுத்தினுள் வருவன எனவும், அவையெ ண்ணுச் சுருங்கிச் சிலவாகவருவன எனவும், “வனப்பியறானே”

என்னுஞ்செய்யுளியற் சூத்திரத்துப் பேராசிரியரும், நச்சினூக்கினியரும் உரைத்தவாற்றாணுணர்ந்துகொள்க. “சின்மென் மொழியாற்றாய பனுவலோ, டம்மை தானே யடிகிழர் பின்னே” என்ற தொல்காப்பிய நெறியேபோற்றி ஸ்ப்பன் விருபாட்டியற்கண்ணும் “அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் தொகுதி” எனக் கூறியதுங் காண்க. இவ்வைந்திணையம்பது அறமொருளின்மென் உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் இன்பப்பகுதிபற்றிச் சிலைய மெல்லிய சொற்களால் நான்கடியினேறாமல் ஐம்பதாய் எண்ணுச்சுருங்கி வெண்பாவான் வந்தமையாற் கீழ்க்கணக்காயவாறு கண்டு கொள்க.

இஃது அவ்வின்பப்பகுதிக்கூரிய இருத்தல், புணர்தல், உடல், பிரிதல், இரங்கல் என்னும் ஐவகை ஒழுக்கங்ங்ளாயும முறையே முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் என்னும் பெயரான் ஐந்திணையாகவைத்து ஒவ்வொரு திணைக்கும் புகுத்துப்படுத்து வெண்பாவாகக் கூறுதலான் ஐந்திணையம்பது எனப் பெயர்பெற்றது. இந்நூலுள் ஐந்திணையையும் முல்லை முதலாக நெய்தலிற் றுதியாகவைத்து பெரும்பான்மையும் தொல்காப்பிபடுத்து,

“மாயோன் மேய காடுறையுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவறையுலகமுங்
வேகதன் மேய தீம்புண லுலகமுங்
வருணன் மேய பெருபுண லுலகமு
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனைச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே”

என்னுப் அகத்திணையிற் புகுந்திருக்கின்றனாபாட்ட முறையே பற்றியதாகும். மற்ற மூன்றோடும்பாட்டாத பாலைமயமும் உடனவைத்து தென்னையெனினு—அது “செய்த என்னையாகக் கூறலிற் பாலைக்குநில மின்றெனின், அற்றன்ம: ‘புணர்தல்பிரிதல் இருத்தலிரங்க, லூடலிவற்றினிந்தமென்றிவை, தேய்ப்பாலைத் திணைககுறிப்பொருளே’ (தொல். பொ. அகத். ௧௪) என நால்வகைநிலநதுங்கொண்ட உரிப்பொருட்டிடையே பிரிதலும் பிறப்பொருளாக ஆகிரியர் கொண்டார், அப்பிரிய நான்கு நிலத்திற் றடியும் பொதுவாய் மயங்குவாறுமென்று கருதி; ஆதலின், அண்டு பாலைத்திணையையும் திணையாக ஆகிரி

முகவுரை.

யர் நல்லந்துவனார் கோத்தாரென்று கூறுக” என ஆசிரியர் நச்சி
னார்க்கினியர் கலித்தொகை முகத்துக் கூறியவாற்றாணுரைப்பிடும்.
இனி இம்முறைவைப்பிற்குக் காரணம் வருமாறு;—இவ்வொழுக்க
மெல்லாம் இல்லறம்பற்றிய ஒழுக்கமாதலின் கற்பொடுபொருந்திக்
கணவன்சொற்பிழையாது இல்லிருந்து நல்லறஞ்செய்தன் மகளிர
தியற்கை முல்லையாதலின் அது முற்கூறப்பட்டது. புணர்தலின்
இல்லறம் சீகழாமைபின் புணர்தற்பொருட்டாகிய குறிஞ்சி அதன்
பின் வைக்கப்பட்டது. புணர்ச்சிப்பின் ஊடனிகழ்தலின் அதன்பின்
மருதம் வந்தது. அம்மருதத்து நிகழும் பரத்தைபிற் பிரிவுபோலப்
பிரிவொப்புமை நோக்கிப்பிரிதலாகிய பாலை அதன் பின்னாயது. பிரிவு
பற்றி உளதாகும் இரங்கலாகிய நெய்தல் அப்பாலேக்குப் பின்னின்
றது என்பது. இவ்வைந்தினை இயல்புகள் பலவற்றை இந்நூல் சுரு
ங்கியவாக வுரைக்கும். இந்நூற் பாயிரத்துள் “ஐந்தினை யைம்பது
மார்வத்தி னேதாநார், செந்தமிழ் சேரா நவ” என்கூறியவாற்றா
னே இதன் பெருமை நன்கறியத்தக்கது. இதன்கண்ணுள்ள பாடல்
கள் பல நச்சினார்க்கினியர் முதலிய நல்லாசிரியர்களாற் தம்முரை
களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலாசிரியர் மாறன்பொறையனார் என்பார். பாண்டியன்
பெயரும் சேரன்பெயருமே இவர்க்குப்பெயராக இணைந்திருத்தலின்
இவர் அவ்விருபேரரசர்க்கும் நட்பினராம் உரிமையுடையரோ என
ஊகிக்கப்படுகிறார். மாறன்-பாண்டியன்; பொறையன்-சேரன். கோப்
பெருஞ்சோழற்கும் பிசிராந்தையார் என்னும் புலவர்க்கும் உளதாக
ிய நட்புரிமையாற் பிசிராந்தையார் தம்பெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்
லும்பொழுது தம்பெயர் சோழனென்று அவ்வரசன்பெயரையே தம்
பெயராகச் சொல்லியதனையும் ஈண்டைக்காராய்ந்துகொள்க. இத்
னைத் “தம்பெயர் கிளக்குங் காலே யென்பெயர், பேதைச் சோழனெ
ன்னுஞ் சிறந்த, காதற் கிழமை முடையன்” எனவரும் புறப்பாட்
டான் (உகசு) அறிக. இவர் தந்தான் முதற்செய்யுளிற் நிருமாலே
யும், முருகக்கடவுளையும், சிவபிரமையையும் எடுத்தோதுதலான், இவர்
வேதநெறிப்பட்ட ஒழுக்கினரென்பதும் அறியலாகுர். இவரது
சொற்பொருள் வழக்குக்களும், உவமைகளும், பிறவும் மற்றறக்கீழ்க்

கணக்கு நூல்களிலும் பத்துப்பாட்டிலும் எட்டுத்தொகையிலும் திருச்சிறம்பலக்கோவையிலும் ஆங்காங்குக் காணலாகும். இந்நூற் கண்ணுள்ள வெண்பாக்கள் ஒவ்வொன்றன்பின்னும் தனித்தனியே கருத்துரையும் பொழிப்புரையும் உள்ளன. அவற்றை இயற்றினோர் பெயர் முதலியன ஒன்றும் புலப்படவில்லை. அவ்வுரைநடையினை ஆராயின் அவையும் முற்காலத்தனவாதல் தெளியப்படும். இவ்வுரைகளோடு கூடிய ஐந்திணையம்பதுப் பிரதியிரண்டு இச்சங்கத்திற்குக் கடைத்தன. இவை இம்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும் அக்ரொசுதைபதியுமாகிய பாலவனத்தம் ஜமீந்தார் ஸ்ரீமான்-டொ. பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் நன்முயற்சியானே பெறப்பட்டன. இவற்றை உதவியபேருபகாரிகள் சென்னைத்துவான்: மகா-ரா-ஸ்ரீ தி. செல்வக்கேசவராயமுதலியாரவர்கள் எம். ஏ., நிருமயிலை வித்துவான்: மகா-ரா-ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் என்னும் இவர்கள். இவ்விருபிரதிகளிலும் உள்ளவாறே இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதனுள் முல்லையில் “மின்னுமுழக்கும்” என்பது முதலாகப் “பிரிந்தவாமேனி” என்பது தியாக உள்ள வெண்பாக்களாகும் “அணிசிதமஞ்சு” என்பதுபோலப் ‘பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது’ ஆயிற் செவ்வனம் இயைவனவாகும். அவ்வாறன்றிப் பிரதிகளிற் ‘பருவங்கண்டழிந்த சிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது’ எனவேயுள்ளது. தலையியது ஆற்றலுமைக்குக் காரணமாய் காரும் மாலையும் சிறுமுலைகளை முதலியனவும் தோழிகண்டுக்கேட்டுத் தானும் ஆற்றலாய்க் கூறி ஆற்றாவித்தானென ஒருகாற்றொள்ளியாமென்று கருதி அந்தையான் மாற்றத் துணிந்திலேன்.

இஃது இம்மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினின்று வெளியாகின்ற “சேந்தமிழ்”ப் பத்திரிகைக்குரிய முதற்பிறசுரமாவது. இவ்வாறே இதுகாறும் அச்சிடப்படாமலுள்ள பொருளாற்பெரியவும் அளவாற் சிறியவும் ஆகிய பண்டையோருவரத்த தண்டமிழ்நூல்கள் பலவற்றை இச்சேந்தமிழ் வாயிலாக வெளியிடக் கருதியிருத்தலின், அப்

க.

முகவுரை.

பழைய ஏகேளுடைய நல்லோர் அவற்றை இச்சங்கத்திற்கனுப்பியரு
ளுமாய் அவரைப் பன்முறை வேண்டுகின்றேன்.

‘அறிவு தறியு மறிவினாற் கேண்மை
நெறியே யுரையாதோ மற்று’ (ஐந்திணையம்பது-௨௩.)

‘மிக்க மிகுபுகழ் தாங்குபவோ தற்சேர்ந்தா
சொற்கங் கடைப்பிடியா தார்’ (ஷே, ௪௮.)

இங்ஙனம்,

ஸேதுஸம்ஸ்தானவித்வான்,

ரா. இராசவையங்கார்,

செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர்.

௯௯

விஷய சூசிகை .

[எண்கள் பாட்டுண்கள்.]

அருவிநறுவிரை கலந்திழிதல்	...	...	கந
அருவி யாடல்	...	...	கந-கந
அருவியாடிக் கண்சிவத்தல்	...	...	கந
அல்லகுறிப்படிதல்	...	...	சக
அழல்போலத் தாமரையவிழ்தல்	...	...	உந
அன்றில் செம்பூப்போலுஞ் சூட்டுடையது	...	...	சக
ஆயன் குழலோசை	...	...	எ
ஆனிரை	...	...	எ
இளவேனி லின்பம்பயத்தல்	...	...	நக
ஊடல்	...	...	ந௦
கடம்பமர்ந்தான்	...	...	க
கடல்	...	...	சச
களிது பிடியைக் குளிப்பாட்டல்	...	...	ந௨
காடெறிந்து திணைவிளைத்தல்	...	...	கஅ
கார்	...	...	க-உ-ந-ச
கிளிவாய் பவளம் போறல்	...	...	நக.
குதிரையைத் தேறிற்பூட்டல், மணியணிதல்	...	...	ந௦
கூடலிழைப்பு	...	...	சந
கூடல்	...	...	ந௦
கூந்தல் அரன்மணல் போல்வது	...	...	உஎ
கூந்தல் ஐவகை	...	...	உஎ
கூந்தல் வெண்மரல்போலத்திரிதல்	...	...	உஎ
கொற்சேரியிலுசிகிற்பல்	...	...	உக
சந்தனச்சாந்து	...	...	உச
சுரம்	...	...	ந௨
சுனையிற் சிறுநீரைப் பிணையுண்ணவேண்டிக் கலை			
பொய்யே யுறுஞ்சுதல்			நஅ

சூரியன்-தேரோன்	...	...	...	௭
தலைவன் இரவின் வருகல்	...	...	...	௧௯
தலைவன் தேரூர்ந்து பரத்தையர் மனைக்குப்போதல்	...	...	...	௨௮
தலைவன் நறுமேனி	...	...	...	௩௦
தலைவனுந் தலைவியும் உடன்போதல்	...	...	...	௩௩
தலைவனைப் பிரிந்த மகளிர் கையிற்றொடி ஒடிவிழ்தல்	...	...	...	௩௬
தலைவி தலைவன் முயங்கப் புடைபெயர் காலத்தும்	...	...	...	௩௯
ஆற்றாளாதல்	...	...	...	௪௪
தழையணி	...	...	...	௪௪
தாழையினது பூநடுவுள்ள சோறு வெண்ணெய் போறல்	...	...	...	௪௯
தினை காத்தல்	...	...	...	௫௨-௫௪
தென்றல் சூறிநூல் பருவத்து மினிதாதல்	...	...	...	௬௦
தேர்	...	...	...	௬௬
தேர் போன வழியை ஞெண்டு சிதைத்தல்	...	...	...	௭௨
தோழியர் குழ முற்றத்தில் விளையாடல்	...	...	...	௬௭
நடுகல்	...	...	...	௬௮
நலம்புனைதல்	...	...	...	௭௧
படைத்து மொழி கிளவி	...	...	...	௭௪
பாக்கம்	...	...	...	௭௨
பாகன் தால்யிறல்	...	...	...	௭௦
பாணன்	...	...	...	௨௧
பாணன் தலைவற்குத் தூதாய்த் திரிகல்	...	...	...	௨௨
பாலகன் குடுமி	...	...	...	௨௮
பாலையில் ஆறலைப்போர்	...	...	...	௩௪
பாலையில் வேட்டுவச்சாதி	...	...	...	௩௪-௩௮
பிர்	...	...	...	௨
புண்ணிற்குக் கரமிடுதல்	...	...	...	௨௪
புதுமணங்களின் முழுவொலித்தல்	...	...	...	௨௬
புனையரும்பு பல்லிமுட்டை போறல்	...	...	...	௭௩
புனத்தின்கட் களவொழுக்கம்	...	...	...	௭௧
பேய்த்தேரை ரீரொனக் கருதல்	...	...	...	௩௯

விஷயகுசிகை.

ந.

பேய் நடுகல்பிழனி லு தங்கல்	...	...	நடு
பேய் நிணந்நின்றுல்	...	...	நடு
பொருண்மேற் பிரிதல்	...	...	நடு
மகனிர்க்குச் சொல்லார்வு சொழுகர்	...	...	சு
மகனிர் கவுண்டினைசு கையுண்டல்	...	...	க0
மகனிர் கற்பு	...	...	க0
மகனினாத் தெய்வம் வந்தத்தல்	...	...	உ0
மகனிர் பாவை, பந்து, கிரியுமை நை	...	...	நடு
மகனிர் மாதனிரி பிணி	...	...	கடு-சடு
மகனிர் மீனா லு கல் நுப பிளவோபுத்தல்	...	...	சு
மகனிர் மாயம்	...	...	நடு
மகனிர் வண்டலிழைத்தல்	...	...	சு
மகனிர் வண்டலைக் கடல் சிதைத்தல்	...	...	சு
மகனிர் வேங்கைப்பூக் கொய்தல்	...	...	கடு
மல்லரை வென்றவன்	...	...	க
மழலை	...	...	உடு
மறியறுத்து உதிரந்துவல்	...	...	உ0
மாவேட்டம்	...	...	கசு
மான்போன்ற மதர்த்தகண்	...	...	கடு
மீனா லு கல்	...	...	சு
முத்தினை விளக்காக விநுப்பல்	...	...	சு
முத்து	...	...	சு-சு-சு
முப்புரங்களை எய்தவன்	...	...	க
முரசின் குரல்போற் காரிடித்தல்	...	...	சு
முரசு	...	...	சு
முருங்க நம்பு வேங்கை யுகிப்போறல்	...	...	நடு
முல்லமுனை போன்ற பல்	...	...	நடு
முழு பால்போறல்	...	...	நடு
யானை புலிக்கு வெந்நுதல்	...	...	கசு
யானை விழவு	...	...	உசு
வம்பு மழை	...	...	சு

ச

விஷயகுசிகை.

வயல் செய்தல்	...	...	...	2.௯
வலைவிசி பின்பிடித்தல்	...	...	...	௪௭
வள்வார்முரசு	...	...	...	௪
வள்ளிகள்	...	...	...	௮
வள்ள	...	...	...	௨௬
வள்ளத்தோள்	...	...	...	௪௫
வாட்சன்	...	...	...	௯, ௨.௮, ௩௪
வெண்டாங்கில் ஸ்திரீயடிவந்தது	...	...	...	௩௧
வெறியாடல்	...	...	...	௨0
வேங்கைப்புளி	...	...	...	௧௩
வேங்கைப்பூ	...	...	...	௧௧
வேஸ்மோலமின் ஹுதல்	...	...	...	௧
வேஸன்	...	...	...	௨0

கடவுள் துணை.

மாறன்பொறையனார்

அருளிச்செய்த

* ஐந்திசையாயம்பது

மூலமும் உரையும்.

பாயிபர்.

பன்புள்ளி சிற்ற பெரிய பாயிறெரிய
வன்புள்ளி மாறன் பொறையன் புறந்தியாந்த
வைந்திசையாயம்பது மாவததி ினோதாதார்
செந்த மழ ரோகவர்.

க.—மூலம்.

க மல்லர்க் கடந்தா றிழமபோன் றி நுண்டெழுந்து
செல்வக கடம்பமாந்தான் மென்பினனி—நல்லா
யியங்கெயி லெய்தவன் றுட்டியா ளிதோ
மாவகி வலனைருங் கார்.

தலைமகளைத் தொழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இதன்பொருள். மல்லாவென்றவன் சிறம்போல இருளைச்செய்தெழுந்து
செல்வக் கடம்பத்தாரினை விரும்பினான் வேல்போல் மின்னி விசம்பின்
இயக்குகின்ற முப்புரங்களை யெய்தவன் கொன்றைத்தார் பூப்ப மிடை
ந்து எழாசின்றது லல்லாய்! இக்கார் என்றவாறு. (க)

ஃ இஃது சங்கத்தாராற் றொகுக்கப்பட்ட பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
தால்களுள் ஒன்று.

உ. * அணிநிற மஞ்ஞையகவ ளிரங்கி
மணிநிற மாமலைமேற் றுழந்து—பணிமொழி
கார்நீர்மை கொண்ட கனிவாளங் கரண்டொறும்
பீர்நீர்மை கொண்டன தோள்.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) அழகிய சிவந்தையுடைய மலிகளையெங்க முழங்கி நீலமணி
நிறத்தையுடைய மாமலைகளின் சாட் பட்டாக, மெல்லிய மொழியை
யுடையாய்! கார்நீர்மைத் தன்மையைக் கொண்ட நிக்க முகில்களைக்
காணுந்தோறும் என்றோள்+ள் நீரின் தன்மையைக் கொண்டன எ-று. (உ)

ஈ. மின்னு முழக்கு மிடியுமற் றின்ன
கொலைப்படை சாலப் பரப்பிய முல்லை
முகைவென்ற பல்லின மில்லையோ மற்று
நமர்சென்ற காட்டுளிக் கார்.

பருவங்கண்டழிந்த கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

(இ - ள்) நமர்சென்ற காட்டுக்கண் மின்னும் முழக்கும் இடியும் என்றசொ
ல்லப்பட்ட இக்கொலைப் படைகளை நமப்பப் பரப்புதற்கு இக்காரில்லையோ
முல்லை முகை வென்ற பல்லினம்! எ-று. (ஈ)

ச. உள்ளார்கொல் காலல் ரொண்டொடி நந்திறம்
வள்ளார் பரசின் முரல்போ விடிந்தப் பறி
தல்லார் மனங்கவரத் தோன்றிப் பணிமொழியைக்
கொல்வாட்டுக் கூர்ந்ததிக் கார்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) நந்திறத்தைக் காதலர் உள்ளார் கொல்லோ ஒண்டொடி! தோ
லார்த்த முரசின் குாலிஞைபோல இடித்து முழக்கித் தக்கொழுநைப்

* இச்செய்யுளைப் பருவகண்டு பெருமகன் புலம்பற்கு உதாரணம்
காட்டுவர் அகப்பொருள்வினக்கவுணாகாரர். (களவியல், ௩௩.)

பிரித்த நல்லார் மனங்கவரும்படி தேனறி கங்காதலர் சொன்ன இன்சொ
ல்லைச் சிதைப்பதுபோல மிககது இக்கா எ-று. (௬)

நு கோமேர் தோற்ற மலைமே ளிருந் கொண்முகம்
கூடி சிரந்து நலிநினைக்க—போடி
வளிகலந்து வந்துறைந்து வானக்தரண் டோறுந்
துளிகலந்து விடாந் தன்.

(இ - ன்) மு - நு - ம - நு

(இ - ன்) குவடுகளுயர்ந்த தோற்றத்தையுடைய மலைகண்மேற் பெருமு
கில்கள் திரண்டு மிடைந்து ஒன்றோடொன்று பிணங்கியோடிச் சாற்றொடு
கலந்து பெய்கின்ற விசம்பு கூணுகதோறும் துளிகலந்து பெய்யா கின்றன
என்கண்கள் எ-று. (௭)

௬ முல்லை மலையாநதி யிருந்தும்பி
செல்சார் வுடையார்க் கெரியவாய்—கல்லாம்புமற்
றியாநதியின் னெஞ்சினே மாக யுறைவேமை
யிரு நிநுண்மலை வந்து.

(இ - ன்) மு - நு - ம - நு .

(இ - ன்) கல்லாய்! இருந்தும்பி முல்லைமலரை வந்துதலாற் தமக்குச்
செல்சார்வாயிய கொடியுடையுடையார்க்கு இன்பத்தைச் செய்வனவாய்
யாரும் துணியில்லாத நெஞ்சினே மாக உறைவேமை இருண்மலை வந்து
நிராகின்றது எ-று. (௮)

௭ தேரோன் மலைவறந்த செகடர்கொள் புன்மலை
யாரான்பி னுய னுவந்துறுந்—சீர்சால்
சிறகுழ லோசை செறிதொடி வேல்கொண்
டெறிவது போலு மெனக்கு.

(இ - ன்) மு - நு - ம - நு .

(இ - ன்) தேரியுடைய பகலின் மலையின் கண் மறைந்த செகடர்
கொண்ட புன்மலையின் கண் வரிய துளிரையின் பின்னே ஆயன் விரும்பி
வந்துஞ் சேமைந்த சிறகுழல் இன்னோசை, வேல்கொண்டு எறிவது போல
வந்து செறிதொடி! எனக்கு எ-று. (௯)

அ பிரிந்தவர் மேனிபோற் புல்லென்ற வள்ளி
பொருத்தினர் மேனிபோற் பொற்பத்—திருந்தியாய்
வானம் பொழியவும் வாரார்கொ ளின்னாத
கானங் கடந்துசென்றார்.

இதுவுமது.

(இ - ன்) துணைவரைப் பிரிந்தார் மேனிபோலப் புற்கென்ற வள்ளிகள்,
துணைவரோடு பொருத்தியிருந்தார் மேனிபோலப் பொலிவு தோன்றும்
வகை வானம் பொழியவும் வாரார்கொல்லோ, திருந்தியாய்! இன்னாத
கானங்களைக் கடந்துசென்றார் எ-று.

(அ)

க வருவர் வயங்கிழாய் வானொண்க னீர்கொண்
நருகு யுடன் நழிய வேண்டா—தெரிதியேற்
பைங்கொடி முல்லை யளிதரும் ஈன்றன
வம்ப மழையுறக் கேட்டு.

பருவமென்றழிந்த கிழத்தியைத் தோழி

பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியது.

(இ-ன்) விளங்கிய இழைகளையுடையாய்! நங்காதலர் பருவம் வந்தால்
வருவர்; வாளினை ஒக்கும் நின்கண்கள் நீர்கொள்ள நீயுருகி மாறுபட்டு
அழியவேண்டா; ஆராய்வாயயிற் நன்பருவமல்லாமையின் நிலையில்லாத
முழக்கம் கேட்டுப் பைங்கொடி முல்லைகள் அவிதரும்பு ஈன்றனகாண்
எ-று.

(இ)

க0 தூனவின்ற பாகதேர் கொவளிதாச் சென்றிக
தேனவின்ற கானத் தெழினோக்கித்—தானவின்ற
கற்புத்தாள் விழ்த்துக் கவுண்மிசைக் கையூன்றி
நிற்பா ணிலையுணர்கம் யாம்.

வினைமுற்றிய தலைமகன்

தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது.

(இ-ன்) தூல்பயின்ற பாகனே! கின்றேர் கடிதாகச் செல்வதாக; தேன்
பயின்ற காட்டினது அழகை நோக்கித் தான்பயின்ற கற்பென்னுகின்ற
தாளினைச் செறித்து உயிர்காத்துக் கவுண்பிசைக் கையூன்றி நிற்பானது
நிலைமையை நாம்சென்று அறிவாம் எ-று.

(க0)

முல்லை முடிந்தது.

உ.—குறிஞ்சி.

கக பொன்னிணர் வேங்கை களினிய பூம்பொழிலு
 ணன்மலை நாட னலம்புனைய—மென்முலையாய்
 போயின சின்னாள் புனத்து மறையின
 லேயின சின்னி யினிது.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி
 தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சேறிப்பறிவுற்றியது.

(இ - ன்) பொன்போன்ற பூங்கொத்தையடைய வேங்கைகள் அழகு
 பெற்ற பூம்பொழிலின்கண் வந்து ணன்மலையாடல் நின்று நலத்தினைப்
 புனையக் கழித்தன சிலநாள் ; புனத்தின்கட் களவினான் எதிர்ப்பட்டோ
 ரின்றி இடைபூறின்றியே யினிதாக உ-று. (க)

கஉ மால்வரை வெற்பு வணங்கு குலேனல்
 காவலியற்கை பொழுகேதம்யாக்—தூவருவி
 பூக்கண் கழறும் புறநிறுத்தப் பொன்னினையும்
 பாக்க மிதுவெம மிடம்.

பகற்குறிவந்து பெயர்கின்ற தலைமகனைக்
 கண்ணாற்றத் தோழி (சறிப்பறிவுற்றியது.

(இ - ன்) பெரிய சுவடுகளையுடைய வெர்ப்பனை ! வளைத்த கதிர்களை
 யுடைய பக்தினைமைய காசதல் யாழ்ந்தேதம் ; தூவருவிகள் பூவின்
 கண்களைக் கழுவுகின்ற காட்டினையுடைத்தாயப் பொன்னினையும் இப்பாக்
 கம் எம்முடைய இடமாதலன், நீயவர்க் வரக்கூடின் வருவாயாக
 உ-று. (உ)

கங் கானக நாடன் கலவாரென் றெறிவென்று
 மாவயர் கண்ணாப் பாய்க்கணி—நானங்
 கலத்திழியு நன்மலையேல் வாலருள் யாடப்
 புலம்பு மகன்றுசில் லா.

சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகனை யியற்பழித்த
 தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

(இ - ன்) கானகநாடன் என்றோரைப் புணராணென்று சொல்லி, மான்
 போன்ற மதர்த்த கண்ணினையுடையாய் ! அறிவு கெடா தொழிவாயாக ;

பலநறுவிரைகளையும் கலந்து இழியாநின்ற நன்மலையின்கண் உள்ள வாலிய அருவியையாட என்றோள்களின்கட் புலம்பும் நீங்கி நில்லாது எ-று. (உ)

கச புனைபூத் தழையல்குற் பொன்னன்னாய் சாரற்
றினிகாத் திருந்தேமயா மாக—வினைவாய்த்து
மாவின்னவு வார்போல வந்தவர் நம்பாட்டுத்
தாம்வினவ லுற்றதொன் றுண்டு.

தோழி தலைமகட்டு மெலிதாகச்
சோல்லிக் குறைநயப்புக்கூறியது.

(இ - ள்) செய்யப்பட்ட பூத்தழைகளான் அணியப்பட்ட அல்லினை யுடைய பொன்னன்னாய்! மலைச்சாரலின்கட் மனையைக் காத்து நாம் இருந் தேமாக, வினையை வாய்க்கச்செய்து ஒருமாவின்னவுவார்போல வந்தாரொரு வர் நம்பாட்டுத் தாம் வினவலுற்ற பிறிதொன்று உண்டு எ-று. (ச)

கரு * வேங்கை நறுமலர் வெற்பிடை யாங்கொய்து
மாந்தளிர் மேனி விரப்பமம்—ரூங்கெனைத்தும்
பாய்ந்தருவி யாடினே மாகப் பணிமொழிக்குச்
சேந்தனவாஞ் சேயரிக்கண் டாம்.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்
தோழி தாய்கெட்டதற்கு மறுமாற்றஞ் சோல்லுவாள்
போலப் படைத்துமொழிகிளவியான் வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) வெற்பின்கண் வேங்கைமலையுங் கொய்து நினைமகன் மாந் தளிர்மேனி விரத்தலான் அவ்விடத்து எல்லாவருவியும் பாய்ந்தாடினே மாகப் பணிமொழியையுடையாட்டுச் சேயரிக்கண்டாம் சிவந்தன காண் எ-று. (இ)

கச கொடுவரி வேங்கை பிழைத்துக்கோட் பட்டு
மடிசெவி வேழ மிரீஇ—யடியோசை
யஞ்சி யொதுங்கு மதருள்ளி யாரிநுட்
ஞ்சா சுடர்த்தொடி கண்.

* இதனை “ஐயச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப், பொய்யென மா த்றி மெய்யழி கொடுப்பினும்” என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் கச்சினூர் கிளியர். (தொல், பொரு, கள, உஉ.)

இரவுக்குறிவந்து டேயருந் தலைமகனைக்
கண்ணாற்றுகின்ற தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) கொடுவரி வேங்கையாற் கொட்பட்டுப் பிழைத்து மடிந்த செவியையுடைய வேழம் பிரிந்து தன்னடியோகையைப் புலி கேட்டுமென்று அஞ்சி மெல்ல நடக்கும் வழியை நினைத்து, கங்குலின்கட் கடர்த்தொடியையுடையான் கண் துயிலா எ-று. (க)

க௭ மஞ்சுவர் சேலை வளமலை நன்னாட
வெஞ்சாறு நீவருதி யென்றொன்றி—யஞ்சித்
திருவொடுங்கு மென்சாயற் றேங்கோதை மாத
நுருவொடுங்கு முன்னாநக நின்ற.

இதுவுமது.

(இ - ன்) முகில் படராநின்ற சோலையையுடைய வளமலைநாடனே ! ஒருளன் ஒழியாது இரவின் கண் நீ வாராநின்றாய் என்று எண்ணித், திருவொடுங்கு மென்சாயற் றேங்கோதை மாதர் அஞ்சி யுன்னருகி நின்று தன்மேனி மெய்யா நின்றான் எ-று. (க)

க௮ *எறிந்தெயர் தாழுமுத விற்குர லேனை
மறந்துங் கிளியினமும் வாரா—தறங்கருவி
மாமலை நாட மடமொழி தன்கேண்மை
நீமறவ நெஞ்சத்துக் கொண்டு.

தோழி செறிப்பறிவுநீதித் தலைமகனை வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) காடெறிந்து எயர் தாழுமுத விற்குரல் எனலின்கண் மறந்தாயினுங் கிளியினமும் காங்கனும் வாரோம் ; கறங்கருவியினையுடைய மாமலை நாடனே ! மடமொழியோடு நீ கொண்ட கேண்மையை நின்னெஞ்சத்துக் கொண்டு மறவாயாக எ-று. (அ)

க௯ † கெடுமலை நன்னாட நீன்மே றுணையாக்
கடுகிசை வாலருவி நீந்தி—நடுகிரு

* இதுனை“நம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்”என்புழி எடுத்தோதினார் கந்தினர்க்கினியர். (தொல், பொரு, கள, உக.) அகப்பொருள் விளக்க வுரைசாரும் பாங்கி தலைமகனை முன்னின்று செறிப்புணர்த்தி நம்படை சாற்றற்கு உதாரணங்காட்டுவர். (சனவியல், உய்அ)

† இது இரவுக்குறி விலக்கியது என்றார் கந்தினர்க்கினியரும். (தொல், பொரு, கள, உக.)

ளின்ன வதர்வா வீர்க்கோதை மாதரா

ளென்னுவா ளென்னுமென் னெஞ்சு.

தோழி இரவுக்குறியின்கண்

நெழிவிலக்கி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) செடுமலை கன்னாடனே ! நீள்வேலே துணையாகக் கடிய விரை யையுடைய வாலருவியை நீட்டி, நெடுவிருளின்கண் இன்னாத வழியின்கண் நீவா, ஈர்க்கோதை மாதரான் எப்பெற்றியாவானோ என்று தடுமாறாநிற் கும் என்னெஞ்சு எ-று. (க)

உ-0 *வெறிகமழ் வெற்பென் மெய்நீர்மை கொண்ட

தரியாண்மற் றன்னே வணக்கணங்கற் றென்று

மறியீர்த் துதிர்த்தாய் வேலற் றரீஇ

வெறியோ டலம்வரும் பாய்.

தலைமகள் தோழிக்கு அறத்தொடுகின்று

வெறிலிலக்கவேண்டும் உள்ளத்தாளாய்ச் சொல்லியது.

(இ - ள்) விரைகமழாகின்ற வெற்பென் எனதுமெய்யின்கண் உள்ள நீர் மையைக் கொண்டது அறியாளாய், அத்தோ தெய்வம் என்னை வருத் திற்று என்று வேலனைத் தந்து மறியையறுத்து உதிர்த்தைத் தாவி வெறியோடே வருத்தாகின்றாள் அன்னை எ-று. (க0)

குறிஞ்சி முடிந்தது.

௩.--மருதம்.

உ-௧ கொண்டுழிப் பண்டர் விரைபொரீஇக் ட கொற்றசேரி

நுண்டுளேத் தன்னுறுசி னிற்பாரி—னென்னுறும

வேறல்ல பாண சியலுான் வாய்பொழியைத்

தேற வொக்குரைப்பாய் நீ.

பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

* இது வெறியச்சுறுத்தியது என்பர் எச்சினர்க்கினியர். (தொல், பொரு, கள, உக.) அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரரும் வெறிலிலக்கிற்கு உதாரணம் காட்டுவர். (களவியல், ௪௮)

† “வைகொண்ட ஆகிகொற் சேரியின் விறமையில் வண்ணவண்ணப், பொய்கொண்டு கிற்கலுற் றோபுலை யாத்தின்னி போர்த்ததுவே” என்றார் திருச்சிற்றம்பலக்கோவைவினும். (கஉ௬)

மருதம்.

க

(இ - ன்) பண்டம் கொண்ட விலையை வேறுபடுத்துக் கொற்சேரியின்
கண் தண்ணிய துளையையுடைய ஊசியை விற்புத்திரிவாரின் யாதா
னும் வேறல்ல; பாண! வியலூரன் வாய்மொழியைத் தெளிய எமக்கு
உரைக்கின்ற நீ எ-று. (க)

உஉ போதார்வண் டேதும் புனல்வய லூரற்குத்
துதாய்த் திரிதரும் பாண்மகனே—நீதா
னறிவயர்ந் தெம்நிலலு னென்செய்ய வந்தாய்
நெறியதுகா னெங்கைய ரிற்கு.

இதுபுமது.

(இ - ன்) மலர்களை தகராக்கி வண்டுகள் ஊதும் புனல்வயலூரற்
குத் தாதாய் உழல்கின்ற பாண்மகனே! நீதான் அறிவு கலங்கி எங்கள்
மனையுள் என்செய்யவந்தாய்? எங்கையர் மனைக்கு வழி அதுகாண்
எ-று. (உ)

உஉ யாண ரகல்வய லூர னருளுதல்
பாண பரிந்துரைக்க வேண்டுமோ—மாண
வறிவ தறியு மறிவினா் கேண்மை
நெறியே யுரையாதோ மற்று.

இதுபுமது.

(இ - ன்) வளமையுடைய அகல்வயலூரன் எமக்கு அருளுடையன் என்ப
தனைப், பாணனே! நீ காதலித்து உரைக்க வேண்டுமோ? மாட்சிப்பட
அறியக்கடவதனையறியும் அறிவினையுடையார் செய்யும் நட்புநெறியை
அவர் அருளுடைமையே உரையாதோ? எ-று. (உ)

உஉ கோலச் சிறகுருகின் குத்தஞ்சி யீர்வாளை
நிலத்துப் புக்கொளிக்கு ழுரற்கு—மேலெலாஞ்
சார்தற்குச் சந்தனச்சாந் தாயினே மிப்பருவங்
காரத்தின் வெய்யவென் றோள்.

இதுபுமது.

(இ - ன்) அழகிய சிறகுருகின் குத்தினையஞ்சிக் குளிர்ந்தவாளை நிலமல
ரின்கட் புக்கு ஒளிக்கும் ஊசியையுடையாற்குப், பண்டெல்லாம் புணர்தற்

குச் சந்தனஞ்ஞழம்பாயினேம்; இக்காலம் புண்ணிற்கு இடம் காரம் போல
வெய்யவாம் எம்முடைய தோள் எ-று. (ச)

உரு அழலிழி தாயரை யாய்வய லூரன்
விழைதரு மார்ப முறுநோய்—விழையிற்
குழலுங் குடுமியென் பாலகன் கூறு
மீழ்வையக் கட்டுரை யால்.

வாயில்வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ - ன்) அழல்போல அவிழுந் தாமரைகளையுடைய ஆய்வயலூரனுடைய
கண்டார் விழையப்பட்ட மார்பம் தன்புறந்தும்; குழலுங் குடுமியென்
பாலகன் கூறும் மழலைவாய்க் கட்டுரையான் எம்மைவிரும்பிப் புணருமாயின்
எ-று. (இ)

உஈ பெய்வளைக் கையாய் பெருநகை யாகின்றே
செய்வய லூரன் வதுவை விழுவியம்பக்
கைபுனை தேரேறிச் செல்வாளைச் சென்றிவ
னெய்தி ஈடருற்ற வாறு.

புதல்வனை முனிந்து தலைமகண் மறுத்தாளைப் போலத்
தோழிக்கு வாயினேர்ந்தது.

(இ-ன்) பெய்வளையினையுடைய கையாய் எனக்குப் பெரிய நகையாகாநின்
றது; செய்த வயல்சுளையுடைய ஊர், பாத்நையர் புதுமணங்களின் உள்ள
முழவு ஒலித்தலாற் கைபுனை தேரேறிச் செல்வாளை இப்புதல்வன் கண்டு
சென்று எய்த, அவ்வுரன் புதுமணம் புணரப் பெருது இடருற்றவாறு
எ-று. (ச)

உஎ தன்வய லூரன் புலங்குந் தகையமோ
நுண்ணறல் போல நுணங்கிய வைக் கந்தல்
வெண்மரற் போல நிறந்திருந்து வேறாய்
வண்ண முடையோந் நியாம்.

வாயில் வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ-ன்) தன்வயல் லூரனை ஊடுந் தகையமோ? நுண்ணிய அறல் மணத்

போலும் தனுசிய ஐவகைப்பட்ட கடத்தல் வெள்ளை மாற்போலத் தன்
னிநத் திரிந்து வேறுபட்ட நிறத்தையுடையேம் ஆதலான் எ-று. (எ)

உஅ ஒல்லென் றெலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு
வல்லென்ற தென்னெஞ்சம் வாட்கண்ணாய்—நில்லென்னு
தேக்கற்றாங் கென்மகன் றுனிற்ப வென்னுனு
நோக்கான்தே ரூர்ந்தது கண்டு.

தலைமகள் தோழிக்கு வாயின்மறுத்தது.

(இ - ன்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையானும் ஒல்லென்றெலி
க்கும் ஊரற்கு என்னெஞ்சம் கெடுபாது வலிதாயிற்று; வாட்கண்ணாய்!
புதல்வன் தன்னை விரும்பிநிற்பக் கண்ணெவத்துப் பாசனை நில்லென்று
சொல்லாதே என் புதல்வனையும் பின்பாராதே தேரூர்த்து பாத்நையர்
மனைக்குச் சென்றது கண்டு எ-று. (அ)

உக ஒல்லென் னொலிபுன லூரன் வியன்மார்பம்
புல்லேன்யா நெல்பேன் புனியிழையாய்—புல்லே
னெனக்கோர் குறிப்பு முடையனோ லூரன்
நனக்கேவல் செய்தொழுது வேன்.

ஆற்றாமையே வாயிலாகப்புக்க தலைமகன் புணர்ந்து
நீங்கியபின்பு சென்ற தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

(இ - ன்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையான் ஒல்லென்னும் ஊர
னுடைய அகன்ற மார்பத்தினை யான் முயக்கேன் என்றுசொல்லி அவனைக்
காணாதமூன் நினைத்திருப்பேன்; புனியிழையாய்! அவனைக்கண்டபின்
முயக்கேனாதற்கு எனக்கெனப் பெற்ற கருமம் உடையேனோ? ஊரன்றன
க்கு ஏவல் செய்து ஒழுருவேன் ஆதலான் எ-று. (க)

குளிரும் பருவத்தே யாயினுந் தென்றல்
வளியெறிவின் மெய்யிற் கினிதா—மொளியிழா
பூடி யிருப்பினு மூர னறுமேனி
கூட னினிதா மெனக்கு.

இதுவுமது.

(இ - ன்) குளிருங் காலத்தேயாயினும் தென்றற்காற்று எறியின் உடம் பிற்கு இனிதாம் ; அதுபோல, ஒளியிழாய்! யான் அவனைப் புலத்திருத்தேன் சூயினும், அவ்வூன் அழகிய நூற்றத்தினையுடைய மேனியைக்கூடுதல் இனி தாம் எனக்கு' எ-று.

(௧௦)

மருதம் முடிந்தது.

சு.—பாவஸு.

௩௧ * உதிரந் துவரிய வேங்கை யுகிர்போ
லெதிரி முருக்கரும்ப விர்த்தன் கார் நீங்க—வெதிருநர்
கின்பம் பயந்த விளவேனில் காண்டொறுந்
துன்பங் கலந்தியு நெஞ்சு.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ன்) உதிரத்தையுணந்து துவரிய புலியினது உகிர்போலப் பரு வத்தையெதிர்த்து முருக்குக்கள் அரும்ப, ஈர்த்தன் முகில் நீங்கக், காதலர்

* இவ்வெண்பாவிலுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரான் வந்தமைக்கிலக்க ணம், “வெண்டனை விரவியு மாசிரியம் விரவியும், ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப” என்னுந் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரத்துப் பேரா திரியர், “வெண்டனை விரவியும், ஆசிரியம் விரவியும் என்றது என்னையெ னின்—அவ்வைஞ்சீரடி வெண்பாவோடு விராயும், ஆசிரியப்பாவோடு விரா யும் வரும் என்றவாறு” எனவும், “கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுளங்க, வெண்ணெய் குருதியி னோடு கிடப்பதே—கெண்டிக், கெழுதகை யில்லேன் கிடத்தாடப் பன்னா, னமுதகண் ணீர்துடைத்த கை” என்னும் வெண்பாவி லுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரான் வந்தது” எனவும் கூறியவாற்றாலும், நச்சி னுக்கினியர், “வெண்பாவோடுங் கலப்பாவோடுங் விராயும், ஆசிரியப்பா வோடு விராயும் வரும் ஐஞ்சீரடிகளுமுள என்று கூறுவர் புலவர் எ-று.¹ எனவும், “கண்டகம் பற்றி.....கை” “கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிட ந்த கலிபத், தடங்கட்டடங்கட்டளிரியல்கொள்ளான்—கிடங்கில், வலியாற் பொலிந்தகை வைபெயிற்றுச் செவ்வா, யிளைபாடன் கண்ணுக்கு மென்று² இவற்றுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரடி வந்த வாறுகாண்க” எனவும் கூறியவாற் றாலும் உணர்க.

தம்முட்டைப்பட்டார்க்கு இன்பத்தைக் கொடுத்த இளவேனிலைக் காணுந்
தோழன் துன்பத்தோடு புணர்ந்து ஆழியாகின்றது என்னென்க. எ-று. (க)

௩௨ விலங்கல் விளங்கிழாய் செல்வாரோ வல்ல
ரழற்பட்டைசந்த பிடியை—யெழிற்கனிது
கற்கனைச் சேற்றிடைச் சின்னீரைக் கையாற்கொண்
டுச்சி யொழுக்குஞ் சுரம்.

தலைமகனது பிரிவுக்குறிப்பறிந்தாற்றாளாய
தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தது.

(இ - ன்) அவர் செல்வினை விலங்காதொழிக ; விளங்கிய இழையினையுடையாய் ! செல்லமாட்டார் ; காட்டழற்பட்டு வருந்திய பிடியினை அதனது எழிற்கனிது கற்கனைச் சேற்றிடையுள்ள சின்னீரைத் தன் கையாலே கொண்டு அப்பிடியின் உச்சியின்கண் ஒழுக்குஞ் சுரத்தை எ-று. (உ)

௩௩ பாவையும் பந்தும் பவளவாய்ப் பைங்கிளியு
மாயமு மொன்று மிவைவினையாள்—பால்போலு
மாய்ந்த மொழியினான் செல்லுக்கொல் காதலன்பின்
காய்ந்து கதிர்தெறுஉங் காடு.

மகட்போக்கியற்றாய் கவன்று சொல்லியது.

(இ - ன்) பாவையையும், பந்தையும், பவளம்போன்ற வாயையுடைய பகங்கிளியையும், ஆயத்தையும் இவற்றை ஒன்றும் கணையானாய்ப், பால் போலும் சிைமொழியையுடையான், தன் காதலன்பின் செல்லுக்கொல்லோ ! கனன்று பகலோன் கடுகின்ற காட்டினு எ-று. (ங)

௩௪ கோட்டைம வல்லிற் கொலைபிரிய வன்மண்ண
ராட்டிவிட் டாறலைக்கு மத்தம் பலநீந்தி
வேட்ட முனையிற் சேற்றோ வையநீர்
வாட்டடங்கண் மாதரை நீத்து.

தோழி தலைமகனைச் செலவழங்கியது.

(இ - ன்) கோட்டுகின்ற மூங்கில்விற்கொலையை இடையறாத வன்கண் மையையுடையார் துறலென்று ஓட்டி வழியின்கண் நின்று அலைக்குக் கடறு கன் பலவற்றையு நீந்தி, வேட்டினையுடைய வெம்முனையின்கட் செல்வீரோ? ஐய ! நீர் வாட்டடங்கண் மாதரைத் துறந்து எ-று. (ச)

௩௫ கொடுவி லெயினர் தங் கொல்படையால் விழ்ந்த
தடிபிண மாந்திய பேயம்—நடுகல்
விரிநிழற் கண்படுக்கும் வெங்கான மென்பர்
பொருள்புரிந்தார் போய சுரம்.

தலைமகள் பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்து
ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலை
மகள் ஆற்றுவலென்பதுபட மொழிந்தது.

(இ - ன்) கோட்டிய வில்லியையுடைய வேட்டுவர் தங்கொல்படையானே
விழ்ந்த தசையையும் கணத்தையுந் தின்ற பேய்கள், போரின்கட்பட்டார்
பெயர்பொறித்து ஈட்ட கல்லின் விரிநிழற்றுயிலும் வெய்ய காடென்று
சொல்லுவர்; தோழி! பொருள் விரும்பினார் போகிய கடறு எ-று. (இ)

௩௬ கடியோடும் வெண்டேரை நீராமென் றெண்ணிப்
படியோ டொருங்கோடித் தாள்பிணங்கி வீழும்
வெடியோடும் வெங்கானஞ் சேர்வார்கொ னல்லாய்
தோடியோடி விழத் துறந்து.

பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது.

(இ - ன்) விரைந்தோடும் பேய்த்தேரை நீராமென்று கருதித் களிறுகள்
படியோடே கூட ஒடித் தாள்ஓய்ந்து பிணங்கிவீழும் பிளவோடிய வெங்கா
னத்தைச் சென்று நங்காதலர் சேர்வார்கொல்லோ? நல்லாய்! நவ்சையிற்
செுடி யோடிவீழத் துறந்து; எ-று. (சு)

௩௭ தோழியர் குழத் துறைமுன்றி லாடுங்கால்
விழ்பவள் போலத் தளருங்கா—றுழாது
கல்லத ரத்தத்துத் காதலன் பின்போதல்
வல்லவோ மாதர் நடை.

உடன்போய தலைமகட்கு நற்றாய்
கவன்றுரைத்தது.

(இ - ன்) தோழியர் சுற்ற முற்றத்திற்றுறையின் விளையாடும்பொழு
தும் விழ்பவளேபோலத் தளருங் கால்கள் ஓய்ந்து தாழாதே கல்வழி
யையுடைய அத்தத்துத் தன் கொழுண்பின் போதலைவல்லவோ? காதலை
யுடையான் நடை எ-று. (எ)

௩௮ { சுனைவாய்ச் சிறுநீரை யெய்தாதென் நெண்ணிப்
பிணைமா னினிதுண்ண வேண்டிக்—கலைமாத்தன்
கள்ளத்தி னூச்சுஞ் சுரமென்பர் காதல
ருள்ளம் படர்ந்த நெறி.

பிரிலின்கண் ஆற்றாளாயின தலைமகளைத்
தோழியாற்றுவித்தது.

(இ - ன்) சுனையின்கண் உள்ள சிறியநீரைப் பிணைக்கு உண்ண நிரம்ப
பாது என்று எண்ணிப் பிணைமான் இனிதாக உண்ணவேண்டிக், கலையா
கியமாத் தனது கள்ளத்தினுனே பொய்யே உறுஞ்சும் சுரமென்று சொல்
லுவர்; நங்காதலர் தம் அகத்தினுற் போயினநெறி எ-று. (அ)

௩௯ மடவைகா ணன்னெஞ்சே மாண்பொருண்மாத் டோடப்
புடைபெயர் போழ்த்தது மாற்றான்—புடர்கூர்ந்து
விம்மி யுயிர்க்கும் விளங்கிழையா ளாற்றியோ
கம்மிற் பிரிந்த விடத்து.

தலைமகன் பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்குச்
சொல்லிச் செலவழங்கியது.

(இ - ன்) தறியாய்காண், மிக்கநெஞ்சே! மாட்சிமைப்பட்ட பொருளின்
மாட்டுச் சேறலான், முயங்கி நாம் புடைபெயருங்காலத்தும் ஆற்றமாட்டா
ளாய்த் துன்பமிக்கு விம்மி உயிராசின்ற விளங்கிழையான் ஆற்றவல்லனோ?
நம்மை நீங்கியவிடத்து எ-று. (ஆ)

௪௦ இன்றல்க ளீர்ப்படையு ளீர்ங்கோதை தோடுணையா
ன்கு வதிந்தனை நன்னெஞ்சே நானைநாந்
சுன்றத ரத்த மிறந்து தயிபமா
யென்கொலோ சேக்கு மிடம்.

இதுவுமது.

(இ - ன்) இன்று இரவின்கட் குளிர்ந்த சேக்கையுள் சர்க்கோதையு
டையான் தோள் நமக்குத் துணையாக மிகவுநதங்கிளை; நன்னெஞ்சே! இவ்
விற்பத்தைவிட்டு நானையிரவின்கண் யாம் மலைவழியேயிறந்து தயியெமாய்
வவ்விடத் தங்குமிடம்? எ-று. (பு)

பாலை முடிந்தது.

௫.—நெய்தல்.

சக தென்கடற் சேர்ப்பன் பிரியப் புலம்படைந்
தொண்டங்கண் பிஞ்சுற்க வொள்ளிழாய்—நண்படைந்த
சேவலுந் தன்னருந் சேக்குமா வென்கொலோ
பூந்தலை யன்றில் புலம்பு.

அல்ல குறிப்பட்ட தலைமகற்குச் சொல்லுவாளாய்த்
தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(இ - ன்) தென்கடற் சேர்ப்பன் பிரிதலாற் றனிமையையடைந்து நின்
னுடைய ஒள்ளியகண்டயிலாதொழிக் ; ஒள்ளிய இழைகளையுடையாய் ! நண்
பிணையடைந்த சேவலும் தன்னருகே உறையாநின்றதாதலான், என்னை
கொல்லோ? செம்பூப்போலுஞ் சூட்டிழையுடைய பெடையன்றில் புலம்பு
தல் ஏ-று. (க)

சஉ கொடுத்தா ளலவ குறையா மிரப்பே
பொடுங்கா வொலிகடற் சேர்ப்ப—னெடுத்தேர்
கடந்த வழியையெங் கண்ணாரக் காண
நடந்து சிதையாதிரீ.

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

(இ - ன்) கோடியிருந்த தாளினையுடைய அலவனே ! ஒரு காரியம் நின்னை
யிரப்பேம் ; ஒலியாநின்ற அடங்காத கடற்சேர்ப்பன் கொடுத்தேர் போயின
வழியை எம்முடைய கண் நிரம்பக்காணாவகை அதன்மேல் நடந்து அழி
யாதொழிவாயாக ஏ-று. (உ)

சங பொரிப்புறப் பல்லிச் சினைபுன்ற புன்னை
வரிப்புற வார்பணன்மே லேறித்—தெரிப்புறத்
தாழ்கடற் றன்சேர்ப்பன் றூகல நல்குமே
லாழியாற் காணாமோ யாம்.

இதுவுமது.

* இதனைப், “பிரிந்த வழிக்கலங்கிலும்” என்பதற்குத் தாணக்காட்டுவர்
நச்சினுர்க்கின்யர் (தொல், பொரு, கள, ௨௦)

(இ - ன்) பொரிந்த புறத்தையுடைய பல்லிழுட்டைபோல அரும்பினாயின்ற புண்ணைப்பூக்கையுடைய வரிப்பட்ட புறத்தினையுடைய உயர்ந்த மணற்குன்றின்மேல் ஏறியிருந்து, தெளிவுறத் தாழ்குதற் றண்ணேர்ப்பனுடைய தார்க்குலத்தை நமக்கு நல்குமாயிற், * கூடல் இழைப்பாற் காண்பேம் யாம் எ-று.

(௩)

சச கொண்கண் பிரிந்த குளிர்பூம் பொழிதோகந்
புண்கண் சிவப்ப வழுதே னெளிமுகங்
சண்டன்னை யெவ்வயா தென்னக் கடல்வந்தென்
வண்டல் சிதைத்ததென் றேன்.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறப்புறத்தானாகப் படைத்து

மொழிகிளவியாற் றெழுதி டலைமகட்குச் சொல்லுவா

ளாய்ச் செறிப்பறிவுநீதி வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) கம்மை இந்நெடு நிக்கையார் கொண்கண் பிரிந்த குளிர்பூம்பொழிலை கோக்கி உண்கண் சிவப்ப அழுத என்னுடைய ஒளிமுகத்தைக்கண்டு அன்னை நினக்கு வந்த இடம்பையா ஏ என்னக் கடல்வந்து என்னுடைய விளையாட்டுச் சிறுநிலை சிதைத்தது என்று சொன்னேன்; எம்பெருமான்! எ-று(ச)

சரு கார்த்தன் பொழிலு விரும்புநீத் தண்ணேர்ப்பன்
சேர்ந்தென் செறிவளைத்தோள் பற்றித் தெளித்தமை
மாந்தளிர் மேனியாய் மன்ற சிவனவனவோ
பூந்தன் பொழிலுட் குருகு.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாதற் பொருட்டுத்

தலைமகள் வரைவுவேட்டுச் சொல்லியது.

* இதனைச், “கூடலாவது வட்டமாகக் கோட்டைக்கீழ் அதுக்குள்ளே சுழிகுழியாகச் சுற்றஞ்சுழித்து இவ்விண்ணி சுழியாகக் கூட்டினால், இரட்டைப்பட்டாற் கூடுகை; ஒற்றைப்பட்டாற் கூடாமையென்று ஸக்கேதம்” என நாகச்சியார் திருமொழி உரையினும், (கூடற்றிருப்பதிகம்) “மணற்குன்றினீர்த்தகன்றார் வருகென், குழிதிருத்திச் சுழிக்கணக்கோடு” எனத் திருச்சிறீரம்பலக்கோவையினும் (௧௮௬) “வளைத்துக்கிடந்த வரிமணற்கூடலும்” என அம்பிகாபதிக்கோவையினும் (௩௨௨) வருவனவற்றான் உணர்க.

கஅ

ஐந்தினையைம்பது.

(இ - ன்) குளிர்ந்த தண்பொழிலின்கண் இருந்து பெரிய கழியையுடைய தண்சேர்ப்பன் புணர்ந்து என் செறிவனைத்தோள்பற்றி என்னைத் தெளிவித்த வஞ்சினத்தை, மாந்தளிர்மேனியாய்! மெய்யாக மறந்துவிட வல்லவோ? அப்பூந்தண்பொழிலுள் வாழும் குருகுகள் எ-று. (இ)

சக ஒதந் தொகுத்த வெலிகடற் றண்முத்தம்
பேதை மடவார்தம் வண்டல் விளக்கயருங்
கானலஞ் சேர்ப்பு தருவதோ வென்றோழி
தோணலந் தோற்றித்த னீ.

பகற்குறிவந்து புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகனைக்

கண்ணுற்றினின்று தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) ஒதம் ஏறித்திராட்டிய ஒலிகடற் றண்முத்தங்களைப் பேதைமையுடைய மூடவார் தம்வண்டற் றிறுமனைக்கு விளக்காக விருப்புச்செய்யும் கானலஞ் சேர்ப்பனே! நினக்குத் தருவதொன்றோ? என்னுடைய தோழியுடைய தோள்களின் லலத்தை நீ தோலவித்தல் எ-று. (க)

சஎ பெருங்கட லுள்கலங்க றுண்வலை விசி
யொருங்குடன் றண்ணைபார் தந்த கொழுமி
னுணங்கல்புள் னோட்டி மொளியிழை மாத
ரணங்காகு மாற்ற வெமக்கு.

தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

தோழற்குச் சொல்லியதுஉமாம்.

(இ - ன்) பெரிய கடல் உள்ளெல்லாங் கலங்க றுண்ணிய வலைகளாலேவிசி ஒருங்குடனே தமையன்மார் கொண்டுவந்த கொழுத்த மீன் உணங்கல் களைக் கவரும் புட்களை ஒப்புவின்ற ஒளியிழைமாதர் மிகவும் எமக்கு வருத்தம் தெய்வமாம் எ-று. (எ)

சஅ எக்க ரிமெண்ணமே லோதந் தாவந்த
நித்தில நின்றிமைக்கு நீள்கழித் தண்சேர்ப்பு
மிக்க மிகுபுகழ் தாங்குபவோ தற்சேர்ந்தா
ரொற்கக் கடைப்பிடியா தார்.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) திரைவந்து இட்ட இளமணன்மேல் ஓதம் தாவந்த முத்தங்குந்
நின்று விளங்காநின்ற நீண்ட சுழியினையுடைய தண்ணேர்ப்பனே! உலகத்
தின்னண விளங்கிய மிகுபுகழைத் தாங்கவல்லவோ? தம்மைச் சேர்த்தா
ருடைய தளர்ச்சியைக் கடைப்பிடித்துத் தோதார் எ-று. (அ)

சக * கொடுமுண் மடற்றாழைக் கூம்பவிழ்ந்த வொண்பூ
விடையு ளிழுதொப்பத் தோன்றிப்—புடையெலரந்
தெய்வங் கபழுத் தெளிகடற் றண்ணேர்ப்பன்
செய்தான் மெளியாக் குறி.

அல்லகுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்தமை அறியத் தலைமகன்
சிறைப்புறத்தாலாகத் தோழி சொல்லியது.

(இ - ன்) கொடிய முன்றையுடைய மடற்றாழையினது மொட்டலிழ்ந்த
ஒள்ளிய பூக்கள் கவிபுள்ள சோற்றின் வெண்ணெய்போலத் தோன்றி மருங்
கெல்லாம் தெய்வமணம்போலக் கமழாநின்ற தெளிந்த கடற்றண்ணேர்ப்
பன் நம்மாற் மெளிக்கப்படாத குறியைச் செய்தான்; ஆதலால் அல்ல குறிப்
பட்டோம் எ-று. (க)

ரு ‡ அணிகடற் றண்ணேர்ப்பன் தோர்ப்பரிமாப் பூண்ட
மணியரவ மென்றெழுந்து போந்தேன்—கணினிழம்பும்
புள்ளரவங் கேட்டுப் பெயர்க்கே னெனிரிபூ
யுள்ளருகு நெஞ்சினே னாய்.

இதுவுமது.

(இ - ன்) நிலத்தைச் சூழ்ந்த கடற்றண்ணேர்ப்பன் தோர்பூண்ட பரிமா அணி
ந்த மணியரவம் என்று கருதிச் சென்றேன்; கணிகளை விரும்புகின்ற புள்ளா
வங்களைக் கேட்டு மணியரவம் அன்று என்று போந்தேன்; ஒளியிழாய்!
உள்ளருகும் நெஞ்சினேனாகி எ-று. (க)

நெய்தல் முடிந்தது.

ஐந்தினையெய்து முற்றிற்று.

* இது “பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத்தியம்பியது” எனக் கொள்வர்
அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர். (களவியல், ௪௪.)

‡ இஃது “தான் குறிமருண்டமை தலைவி பாங்கிக்கு உணர்த்தியது”
எனக்கொள்வர் அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர் (ஷெ. ஷெ.)

ஐந்திணையம்பத்து.

செய்யுண் முதற்குறிப்பு அகராதி.

அணிகடத்தண் - ௫௦

அணிரிறமஞ்ஞை - ௨

அழலவீழ்தாமரை - ௨௫

இன்றல்கலீரம் - ௪௦

சுரந்தண்பொழி - ௪௫

உதிரத்துவாரிய - ௩௧

உள்ளார்சொல் - ௪

எக்கரிமெண்ண - ௪௮

எறிந்தெமர்தாரு - ௧௮

ஒல்லென்றொலிக் - ௨௮

ஒல்லென்றொலிபு - ௨௯

ஒதந்தொகுத்த - ௪௧

கழிதோடுவெண் - ௩௬

காணகாடண் - ௧௩

குளிரும்பருவத்தே - ௩௦

கொடுத்தானலவ - ௪௨

கொடுமுண்மடற் - ௪௯

கொடுவரிவேங்கை - ௧௬

கொடுவிலெயினர் - ௩௫

கொண்கண்பிரிந்த - ௪௪

கொண்டிழிப்பண் - ௨௧

கோயேந்தோற்ற - ௫

கோட்டமைவிலிற் - ௩௪

கோலச்சிறகுரு - ௨௪

கணவாய்ச்சிறு - ௩௮

தண்வயலூரற் - ௨௭

தெண்கடற்சேர்ப்பண் - ௪௧

தேரோன்மலை - ௭

தோழி: ர்முழத் - ௩௭

நூனவின்றபாக - ௧௦

நெடுமலைநன்றாட - ௧௬

பாணையுர்ப்பந்தும் - ௩௩

பிரிந்தவர்மேனி - ௮

புனைபூந்தழையல் - ௧௪

பெய்வனைக்கையாய் - ௨௬

பெருங்கடலுங்கலங் - ௪௭

பொரிப்புறப்பல்லி - ௪௩

பொன்னினர்வேங்கை - ௧௧

போதார்வண்டுதும் - ௨௨

மஞ்சிவர்சோலை - ௧௭

மடவைகாணண் - ௩௯

மல்லர்க்கடந்தான் - ௧

மால்வரைவெற்ப - ௧௨

மின்னுமுழக்கு - ௩

முல்லைதறுமல - ௪

யாணாகல்வய - ௨௩

வருவரவயங்கிழாய் - ௧

விலங்கல்லிளங்கி - ௩௨

வெறிகழ்வெற்ப - ௨௦

வேங்கைதறுமலர் - ௧௫

ஐந்திணையைப்பது.

அரும்பத அகராதி.

[எண்கள் பாட்டெண்கள்.]

அகவல் - அழைத்தல், உ.
அசைதல் - வருந்துதல், ஈஉ.
அணங்கிற்று - வருத்திற்று, உஉ.
அணங்கு - தெய்வம், உஉ, வருத்துந்
அணி - அழகு, உ. [தெய்வம், சஎ.
அதர் - வழி, சக, உஉ.
அத்தம் - கடவுறு, ஈ.ச. வழி, ஈஎ.
அமர்தல் - விரும்புதல், க. போலுத
அமை - மூங்கில், ஈச. [ல், கஈ.
அயர்தல் - கலங்குதல், உஉ.
அலம் வருதல் - வருத்தாதிற்றல், உஉ.
அல்கல் - இரவு, சஉ.
அறல் - அறன்மணல், உஎ.
அன்னே - அந்தோ, உஉ.
ஆடுதல் - விளையாடுதல், ஈஎ.
ஆர - சிரம்ப, சஉ.
ஆரான் - அரிய ஆனிரை, எ.
ஆரிருள் - கங்குல், கஈ.
ஆர்தல் - துக்குதல், உஉ.
ஆழி - கடலிழைப்பு, சஈ.
இணர் - பூங்கொத்து, கச.
இயம்புதல் - ஒலித்தல், உஈ.
இரங்குதல் - முழங்குதல், உ.
இரீது - பிரிந்து, கஈ.
இருமை - பெருமை, ஈ.
இல் - மனை, உஉ.
இவர்தல் - படர்தல், கஎ.
இழுது - வெண்ணெய், சஈ.
இர்த்தல் - அழத்தல், உஉ.
சுரம்படை - குளிர்த்த சேக்கை, சஉ.
உடன்று - மாறுபட்டு, க.
உணர்ச்சம் - அறிவாம், சஉ.
உதறி - முழங்கி, ச.
உருகொடுக்குதல் - மேனி மெலியா
[கிற்றல், கஎ.
உவத்தல் - விரும்புதல், எ.
உன்னுதல் - நினைத்தல், கஈ.
உறைக்கும் - பெய்கின்ற, ஈ.

ஊச்சுதல் - உறுஞ்சுதல், ஈஅ.
எக்கரிடுணல் - திரைக்கூத்திட்ட இள
[மணல், சஅ.
எஞ்சாமை - ஒழியாமை, கஎ.
எதிரி - எதிர்த்து, ஈஉ.
எதிருதல் - தம்முட்டலைப்படுதல்,
எயினர் - வேட்டுவர், ஈஈ. [ஈக.
எய்தாது - நரம்பாது, ஈஅ.
எவ்வம் - இடும்பை, சச.
எழில் - அழகு, சஉ.
எக்கற்று - விரும்பி, உஅ.
எயினார் - எதிர்ப்பட்டோர், கச.
எனல் - புகுந்தினை, கஈ.
ஐங்கூத்தல் - ஐவகைப்பட்ட கூத்தல்,
ஒடுங்குதல் - அடங்குதல், கஈ. [உஎ.
ஒதுங்குதல் - மெல்லிட்டுத்தல், கஈ.
ஒற்கம் - தளர்ச்சி, சஅ.
ஒன்றனும் - யாதானும், உச.
கடத்தல் - செல்லுதல், க.
கடப்பு - கடப்பந்தார், க.
கடிது - வினாந்து, ஈக.
கண்படுத்தல் - தயிலுதல், ஈஈ.
கலி - மிக்க, உ.
கல்லிதர் - கல்வழி, ஈஎ.
கலிஹுதல் - அசுரபெறுதல், கச.
கழுஉம் - அழுவுகறை, கஈ.
காண்டொழும் - காணுந்தோழும், உ.
காய்த்த - சுனன்று, ஈக. [ஈக.
காரம் - புண்ணிற்கிடுகாரம், உச.
கார - காரகாலம், உ முகில், ஈக.
காணம் - காடு, ஈஈ.
கான் - காடு, கஈ.
கூல் - சுதிர, கஈ.
குறை - காரியம், சஉ.
குன்றதர்த்தம் - மலைவழி, சஉ.
கூம்பு - மொட்டு, கஈ.
கூர்தல் - மிகுதல், ச.
கேண்மை - நட்டிடுதல், உஈ.

கொடுந்தான் - கோடியிருந்தான், சஉ.
கொடுவில் - கோட்டியவில், ௩௩.
கொண்ட - முகில்கள், ௩.
கொல்லாக்கு - சிதைப்பதுபோல, ச.
கோடு - குவடு, ௩.
கோலம் - அழகு, உச.
சந்தனச்சாந்து - சந்தனக்குழம்பு, உச.
கார்தல் - புணர்தல், உச.
சாறுதல் - அமைதல், எ.
சால் - நிரம்ப, ௩.
செய்யாதி - அழியாதொழிவாயாக,
சினை - முட்டை, ௧௩. [சஉ.
சூம் - கடறு, ௩௩.
சூழ்தல் - சுற்றுதல், ௩௩.
சென்றிக - செல்வதாக, ௩௩.
சேக்குதல் - தங்குதல், ௪௩, சஉ.
சேத்தல் - சிவத்தல், ௩௩.
தடி - தகை, ௩௩.
தலைபணக்குதல் - ஒன்றோடொன்
துய்ப்பணக்குதல், ௩.
தண்ணை - தமையன்மார், ௪௩.
தருதல் - கொணடுவருதல், ௪௩.
தாழ்தல் - படிதல், உ.
தான்பிணங்கி - தானோய்ந்து, ௩௩.
தான்வீழ்த்தல் - தான்பெரித்தல், ௩௩.
திரிதல் - உழலுதல், உஉ.
துஞ்சுதல் - துயிலுதல், ௩௩.
துறைமுன்றில் [முன்றில் துறை] -
முற்றத்திற்றுறை, ௩௩.
தெரிதல் - ஆராய்தல், ௩.
தெரிப்புற - தெளிவுற, ௪௩.
தெறுதல் - கடுகின்ற, ௩௩.
தென்றல்வளி - தென்றலாற்று, ௩௩.
தேரோன் - தேரிலையுடையபகல
தேற - தெரிய, உச [வன், ௩.
தொகுத்தல் - திரட்டுதல், ௪௩.
தொற்பித்தல் - தொலைவித்தல், ௪௩.
நகையாகின்று - நகையாகாநின்றது,
நகை - பேராசின் கண் இறந்தாரிடது
[பெயர்ப்பொறித்துக்கூடல், ௩௩].
நவிலுதல் - பயிலுதல், ௪௩.
நன்கு - மிகவும், ௪௩.
நன்னெஞ்சு - மிக்கநெஞ்சு, ௩௩.
நன்னம் - நுயலினைகள், ௩௩.
நித்திலம் - முத்தவகன், ௪௩.
நிசத்து - பிடைத்து, ௩.

நீத்தல் - துறத்தல், ௩௩.
நீர்மை - தன்மை, உ.
நீலம் - நீலமலர், உச.
நுணங்குதல் - நுணுக்குதல், உ௩.
நெறி - வழி, உஉ.
நொவ்விதா - கடிதாக, ௪௩.
படர்கூர்தல் - துன்பமிருதல், ௩௩.
படர்தல் - போதல், ௩௩.
பணிமொழி - மெல்லியமொழி, உ.
[இன்சொல், ௪.
பரிதல் - காதலித்தல், உ௩.
பருவம் - காலம், உச.
பிரியா - இடையறுத, ௩௩.
புடை - மருங்கு, ௪௩.
புரிதல் - வீரமுபுதல், ௩௩.
புலத்தல் - ஊடுதல், உ௩.
புலம்படைதல் - தனிமையையுடைத
புல்லுதல் - முயங்குதல், உ௩, ௪௩.
புல்லெனல் - புற்கென்றல், ௩.
புறவு - காடு, உஉ.
புனைதல் - செய்தல், ௪௩.
புந்தலை அன்றில் செம்புப்போலுஞ்
[குட்டியையுடைய அன்றில், ௪௩.
பொருநெயின் - துணைவர், ௩.
பொற்ப - பொலிவுதோன்றும்வகை,
போதல் - நழிதல், ௩௩. [௩.
போது - மலர், உஉ.
மஞ்சு - முகில், ௪௩.
மஞ்ஞை - மயில், உ.
மடவைகாண் - அறியாய்காண், ௩௩.
மணி - நீலமணி, உ.
மடங்குதல் - மிடைதல், ௩, அறிவு
[கெடுதல், ௩௩].
மறவல் - மறவாயாக, ௪௩.
மறை - களவு, ௪௩.
மன்ற - மெய்யாக, ௪௩.
மாண - மாட்சிப்படி, உ௩.
மாதர் - காதலையுடையான், ௩௩.
மாநுதல் - திண்ணுதல், ௩௩.
மால் - பெருமை, உஉ.
மேலெலாம் - பண்டெல்லாம், உச.
யாணர் - வன்மை, உ௩.
யாய் - அன்னை, உ௩.
வணங்குதல் - வணாதல், உஉ.
வண்டல் - விளையாட்டுச்சிறத்தில், ௪௩,
வண்ணம் - நிறம், உ௩. [௪௩]

வதிதல் - தங்குதல், ௪௦.	வார் - உயர்ந்த, ௪௩.
வதுவை - பதுமணம், ௨௫.	வாணம் - முகில், ௨.
வம்பு - நிலையின்மை, ௩.	வியன் - அசைந்த, ௨௧.
வயங்குதல் - விளங்குதல், ௩.	விலங்கல் - விலங்காதொழிதல், ௩௨.
வரை - குவடு, ௧௨.	விலையொரீஇ - விலையேவறுபடுத் [து, ௨௩.
வள்ளேரும் - எழாங்கன்றது, ௩.	வீழ்தருதல் - பெய்யாநின்றல், ௫.
வல்லென்றல் - உலிதர்தல், ௨௮.	வெடி - பிளவு, ௩௧.
வளி - காற்று, ௫.	வெண்டேர் - பேய்த்தேர், ௩௧.
வன்வார்ப்பாசு - தோலார்த்தபாசு, ௩.	வெறி - விரை, ௨௦.
வாய்த்து - வாய்க்கச்செய்து, ௧௪.	

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில்

விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பதிப்பு.

			ரூ. அ. பை.
1.	ஞானமீர்த மூலமும் உரையும.	... ..	1 0 0
2.	சைவமஞ்சரி	... ..	1 8 0
3.	யாப்பு அணியிலக்கணங்கள் (விசாகப்பெருமானார் யர் பஞ்சலக்ஷண வினாவிடையினின்று எடுத்தவை)	0 8 0	
4.	வைத்திய சாரசங்கிரகர்	... ..	3 0 0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	... ..	2 0 0
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	... ..	3 0 0
7.	கோத்திரத்திரட்டு	... ..	0 2 0
8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி (உயிர்வருக்கம் முடிய முதற்பாகம்)	... ..	6 0 0
9.	அபிதானசுந்தாமணி	... ..	7 0 0
	சங்கப்புலவராற்றுப்படை உரையுடன்	... ..	0 4 0
	பன்னூற்றிரட்டு செலெக்ஷன்	... ..	0 4 0

செந்தமிழ்ப் பிரசாரம்.

1.	ஐந்திணையம்பத்து உரையுடன்	... ..	0 3 0
*2.	கணநூல் (5) இனியதகாற்பத்து (உரையுடன்)	... ..	0 3 0
*3.	வகை யாபதிச் செய்யுட்கள்		
*4.	புலவராற்றுப்படை (திருக்குறடார் இரத்தின கவிராயர் இயற்றியது)	... ..	0 3 0
*6.	நேமிநாதம் (உரையுடன்)	... ..	0 12 0
7.	திருநாற்றந்தாதி (உரையுடன்)	... ..	0 4 0
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பத்து உரையுடன்	... ..	0 4 0

9.	அறுமான விளக்கம்	...	...	0	4	0
10.	அட்டாங்கியோகக்குறள்	...	...	0	1	0
*11.	விவசாயரசாயன சாஸ்திரச்சுருக்கம்	...	...	0	6	0
12.	பன்னிருபாட்டியல்	...	...	0	4	0
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	...	...	0	3	0
14.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	...	...	0	2	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	...	...	0	3	0
16.	திருவாரூரூர	...	...	0	4	0
17.	சுகசந்தர்சனதீபிகை	...	...	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்	...	...	0	4	0
19.	தேவையுலா	...	...	0	3	0
20.	நரிவிருத்தம்	...	...	0	2	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்.)	...	...	0	6	0
22.	திருக்கலம்பகம் (ஷெ)	...	...	0	3	0
†23.	விக்கிரமசோழனுலா	...	...	0	2	0
†24.	குருமொழிவினாவிடை	...	...	0	1	0
†25.	கேசவப்பெருமாள் இரட்டைமாணிமாலை	...	...	0	1	0
†26.	திருத்தணிகைத் திருவிருத்தம்	...	...	0	1	0
27.	மஹைத் திருப்பணிமாலை	...	...	0	3	0
28.	சந்திராலோகம்	...	...	0	2	0
29.	சோழவம்ச சரித்திரச்சுருக்கம்	...	...	0	8	0
30.	ஞானமிர்தக்கட்டளை	...	...	0	2	0
31.	பாண்டியம்	...	...	0	4	0

வேறு பதிப்பு.

1.	மணிமேகலை	...	...	5	0	0
2.	பாரதச்சுருக்கவசனம்	...	...	1	8	0

* ஸ்டாக் இல்லை. † சீக்கிரம் வெளிவரும்.

